

ר' אברהם משה קלר ז"ל בא בחלום לנכדתו על חמשה ספרים שאינם שלו

הסיפור הבא נסוב אודות סבי ר' אברהם משה קלר ז"ל שהיה אדם פשוט ביותר אשר חי כל חייו בצניעות רבה ורחוק היה מן הפרסום מרחק רב. סבי ז"ל כל חייו הקפיד ביותר שאת בעניין הגזל כך שבהספד שכתב עליו בנו כתב שהיה מקפיד בעניין הגזל כחמץ בפסח כאשר במהלך חייו ויתר פעמים רבות על דברים אשר היה בהם ספק גזל וכל מה שלא היה שייך לו לא היה נוגע ולו בקצהו וכדוגמא בערב פסח היה מוכר אלומיניום באורך 5 מטר והיות והיה מגיע כגליל ארוך מאוד ולנכדיו שהיו חותכים ציווה לתת לכל חתיכה 5 ס"מ יותר כדי שאם ייחתך בעיקום לא יבוא לידי גזל והאמור הוא בכמות כ"כ קטנה עד לא מורגשת, וכן אמר פעם מוכר גוי שכשאדון קלר מביא סחורה כלל אינו בודק, כיון שהיה בטוח באמינותו ואכן מוכר היה בדקדוקו הגדול בענייני ממונות וזכה וקידש שם שמים בזה.

זכה סבי בחיזוק עם רב מירושלם ע"י מה שהתפרסם כי בלווייתו שהייתה בשיאו של הנגיף קורונה בגל הראשון שבשעת לילה מאוחרת השלים למניין אדם עלום שעד היום לא התברר זהותו וכעת נוסף המעשה דלהלן שגם הוא החל מתפרסם וגורם חיזוק גדול והמעשה שהיה כך היה י"ג תמוז תש"פ בשעות הבוקר התיישבתי לנוח בין המטלות הרבות ולפתע נרדמתי והנה אני חולמת כי אני נפגשת עם סבי ר' אברהם משה קלר ז"ל שנפטר אך לפני כ-3 חודשים כשהוא בסלון ביתו והיה הולך וחוזר מצד לצד באומרו "החמש ספרים - החמש ספרים" והיה נראה דואג מאוד! בתחילה כשראיתי לא שמתי את ליבי לדבריו וגם לא התייחסתי ולכן המשכתי, בהמשך החלום חזרתי לסלון בו היה סבי וראיתי ממשיך בטלטוליו מצד לצד כשאומר "החמש ספרים - החמש ספרים" ובתוך חלומי אני תופסת את עצמי ואומרת רגע הרי סבא נפטר ומה לו פה לכן אמרתי לו "סבא תחזור" ואז לקח אותי לחדר והראה לי כסא שעליו חמש ספרים ואמר לי בנחרצות "אני צריך להחזיר את חמשת הספרים" "אני לא יכול לעלות" ואמרתי לו מספר פעמים באופן ברור מאוד אתה תלך תחזור למקומך ואני אחזיר את הספרים ואז בחלומי ראיתי הולך לחדר אחר שהיה בו שירה וזימרה ואנשים מבני המשפחה שרקדו ושרו במקום

התעוררתי בבהלה רבה וצמרמורת אחזה בי בכל גופי, בדמעות התקשרתי לאבי שליט"א בנו של הסבא וספרתי לו אודות החלום ובקשתי ממנו בדחיפות לחקור אחר העניין היות וחריפות הבקשה להחזיר את 5 הספרים נכפלה מספר פעמים במהלך החלום. אכן אבי נכנס לבית הסבא שבירושלים אשר בו חי מאז עלותו ארצה לפני כ-3 שנים והחל בחיפוש מעמיק אחר כל ספר וספר בהיותו בודק את שייכותו עפ"י הנרשם בתחילת הספר אך העלה חרס בידו ונפנה מיד אל אחותו שגרה בארגנטינה בבקשה אם תועיל לחפש ולחקור היטב אם נמצאים תחת רשות אביהם 5 ספרים שאינם שלו, שניים מהנכדים הלכו בזריזות אל ביהמ"ד של הקהילה בידעם כי הותר שם ספרים ונמצאו ב' ארגזים מלאים ספרים ולאחר חיפוש בהם נמצא כי ישנו ספר אחד בלבד שאכן שייך לאחר שהוא בנו אבי שיחי' הנכדים השאירו הספר שם בחשבם כי אין סברא שיוטרה משמיא עבור ספר של בנו שנמצא ברשותו ומסתבר שהאמור הם ספרים של אנשים שאינם מהמשפחה, משם פנו לביתו של נכד נוסף ובשומעו זאת אמר כי ברשותו ספרים רבים שהשאיר הסבא בארגנטינה ואמר שיחפש באותם ספרים ואכן מצא בהם ד' ספרים ג' מהם שייכים לאבי שיחי' (בנו) ואחד של בתו אחרת ובכך התברר שעם הספר האחד שהשאירו בביהמ"ד הרי הם ה' הספרים הנמצאים ברשותו ואינם שלו ומיד החזירו הספרים לבעליהם. וכפי שאמר אחד הפוסקים שבשכונת גבע"ש בירושלים כי בגזל אין זה שונה בין אם הוא ממשפחתו או משכן או כל אחד אחר, לאחר מספר ימים הגיע התמונה מארגנטינה לידי וזיהיתי מיד את הספר שעוסק בסיפורי הבעש"ט שהוא היה הראשון בערימת הספרים שהראה לי סבי בחלום עפ"י התמונה שבחזית הספר והכריכה הישנה שבלתה

אכן הורה ר' יצחק קולדצקי ורבים גדולים נוספים שמצווה מאוד לפרסם זאת ובפרט בימים אלו שמתאבלים על שחרב בית המקדש בעבור שנאת חינום עד כמה יש לזהר בבין אדם לחברו וכמה מקפידים בשמים אף על ספרים ששייכים לבן שוודאי אינו מקפיד שעל כל פנים מקפידים בזה שיחזיר וצריך שיהיה זכאי לרדת לזה העולם לסיים תיקונו בהחזרת רכוש שאינו שלו אשר ברשותו.

שיהיו הדברים לעילוי נשמתו הטהורה ר' אברהם משה בן ר' חיים ז"ל

משפ' קאפמן עפולה גבעת המורה

